

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Vale-eläimiä

Uutisissa kerrottiin, että jossakin päin Etelä-Suomea on paljastunut vale-eläinlääkäri, ja hänestä on tehty kanteluita viranomaisille. Ihmisiä hoitavia valelääkäreitä ja muitakin valetoitomihenkilöitä on saatu kiinni jo useita, mutta tämä nyt narahtanut taitaa olla ensimmäinen eläinpuolella. Ilmeisesti ilmiö on yleistymään päin. Seuraavaksi kuulemme ehkä valemetsureista, valeoopperalaulajista, valesiivoojista, valehuijareista ja valehanslankareista.

Millaisten vale-eläinten hoitamiseen sitten vale-eläinlääkäri on koulutettu ja keskittynyt? Luultavasti asiakkaita on paljon enemmän kuin äkkipäätä arvaammekaan. Ehkä vale-eläinlääkärin vastaanotolle joudutaan jopa jonottamaan, kuten terveystieteisiin tai Nooan arkkiin.

Jotakuinkin varmasti vastaanotolle jonottaa ainakin valepukkeja, joita on elinympäristössämme runsaasti. Niillä esiintyy aika yleisesti muun muassa luulotautia, valeraskauksia ja tekoniveliä, jotka kaikki vaativat vale-eläinlääkärin hoitoa. Myös äimänkäet, ellunkanat ja pelikaanit kuuluvat vakioasiakkaisiin erityisesti kesäaikana. Erityistä ruuhkaa vale-eläinlääkärien vastaanotoille tuottaa pian alkava mätäkuu. Tämän aikajakson kuuluisimpia petoja on esimerkiksi takavuosisien Ruokolahden leijona. Suunnilleen yhtä vähän uskottavia, joskin tuntemattomampia otuksia ovat olleet myös esimerkiksi Rengon kobra, Tasmanian piru, viidentoista kilon hauki, kolmipäinen lehmä ja jodlaava matikkakoira. Vale-eläimiä joka sorkka, samoin kuin myös kalakukko, lohikäärme ja sikanauta.

Tuore esimerkki vale-eläinlääkäreiden tarpeesta ja pätevyydestä on nähty Kalevan sarjakuvasivulla, Viivi ja Wagner -sarjakuvassa. Jokin aika sitten siinä esiintyvä sika nimeltä Wagner jotenkin muuntautui naiseksi, Viiviksi. Mukana oli siis peräti kaksi Viiviä, joista vain toinen oli oikea ja toinen vale-eläin, todellisuudessa sika. Mutta eipä hätää, kun apuun hälytetty vale-eläinlääkäri hoiti homman käden käänteessä. Hän palautti Wagnerin takaisin oikeaksi siaksi, joten nyt sekkin perhe on taas aivan entisessä normaalikunnossaan. Tuosta tempusta lienee tulossa ensi syksynä valelääketieteen Nobel-palkinto.

Muita vale-eläimiä, jotka epäilemättä aika ajoin sairastuvat ja tarvitsevat vale-eläinlääkäriä, ovat tietenkin esimerkiksi tiekarhu, voimisteluhevonen, betoniporsas ja konttorirotta. Mikään niistä ei ole tosieläin, mutta mikä tahansa näistä saattaa jonakin kauniina päivänä sairastua tai loukkaantua. Pupuuttuun voi iskeä naistenvaiva, nostokurkeen korkeanpaikan kammo, tietokonehiireen hiirikyynäräpä ja mäyräkoiraan juoppohulluus. Ei siinä silloin vale-eläimellä ole juuri muuta vaihtoehtoa kuin lähteä kipin kapin vale-eläinlääkärille. Hyvä siis, että sellaisiakin ammattimiehiä alkaa nyt olla olemassa edes Etelä-Suomessa. Jatkossa on vain pidettävä huolta siitä, että heitä saadaan pohjoiseenkin. Houkuttimena voitaneen luvata miljoonan euron kuukausipalkkaa, luksusasuntoa keskellä kaupunkia järven rannalla ja täysinvarusteltua eläinsairaala golfkentän viidennen viheriön vieressä.

